

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 1

Vydána dne 10. února 1972

Cena

OBSAH:

1. Nařízení vlády České socialistické republiky o inspekcích veřejného pořádku národních výborů
2. Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy o kooperačních vztazích při rozvoji specializace a koncentrace zemědělské výroby
3. Vyhláška federálního ministerstva vnitra, kterou se mění vyhláška ministerstva vnitra č. 87/1964 Sb., o fi-
dičských průkazech
4. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o zákezu nebo omezení vývozu některých druhů zboží v turis-
tickém styku

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

1

N A Ř Í Z E N Í V L Á D Y

České socialistické republiky

ze dne 19. ledna 1972

o inspekcích veřejného pořádku národních výborů

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 6 odst. 5 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění zákona České národní rady č. 146/1971 Sb.:

§ 1

Národní výbor hlavního města Prahy, Národní výbor města Brna, Národní výbor města Ostravy a Národní výbor města Plzně, jakož i městské národní výbory ve městech s více než 40 000 obyvateli a v obcích, které jsou lázeňským místem, mohou zřídit k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v rámci své působnosti inspekci veřejného pořádku národního výboru (dále jen „inspekce“). Jiné městské národní výbory, jakož i místní národní výbory mohou tak učinit jen se souhlasem krajského národního výboru.

§ 2

Inspekce

1. plní úkoly, které jí ukládá národní výbor při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku ve svém obvodu v mezích své působnosti a pravomoci a se zřetelem na oprávnění a povinnosti členů inspekce;
2. prověřuje a zjišťuje, jak občané a organizace zachovávají v obvodu národního výboru předpisy vydané na ochranu veřejného pořádku, jejichž provádění přísluší národnímu výboru, zejména
 - sleduje a kontroluje dodržování čistoty a hygieny na ulicích a jiných veřejných prostranstvích, v objektech obecně přístupných, parcích, sadech apod.,

- chrání před poškozením a zničením obecně prospěšná zařízení,
- kontroluje, zda občané nebo organizace mají předepsané povolení k provádění stavebních prací, terénních a sadových úprav, výkopů na veřejném prostranství a zda používají veřejných prostranství v povoleném rozsahu a způsobu pro staveništní zařízení nebo k jiné činnosti vyžadující povolení,
- sleduje řádné osvětlování veřejných prostranství,
- sleduje stav a řádnou údržbu (čištění) veřejných chodníků a vozovek veřejných komunikací,
- kontroluje lázeňská a rekreační zařízení a autokempingy, pokud ide o dodržování pořádku a čistoty,
- dohlíží na dodržování zákazů podávání alkoholických nápojů, zejména osobám mladistvým, osobám pddnapilým a řidičům,
- dohlíží na dodržování zákazů návštěvy divadelních a filmových představení osobami mladistvými,
- dohlíží na správné označování nebezpečných míst a včasné odstraňování obecně nebezpečných poruch a závad,
- dohlíží na dodržování otvírací a zavírací hodiny v obchodech a provozovnách a na to, zda obchody, provozovny, prodejní stánky apod. nejsou neoprávněně uzavřeny,
- sleduje řádné používání státní vlajky, státního znaku a městského znaku a barev;
- 3. předchází činnosti zakládající přestupky v oboru ochrany veřejného pořádku a napomáhá odstraňovat jejich příčiny;
- 4. oznamuje národnímu výboru přestupky zjištěné při výkonu služby.

§ 3

(1) Pracovníkem inspekce se může stát československý státní občan starší 21 let, oddaný socialistickému společenskému zřízení, bezúhonný a tělesně a duševně způsobilý pro úkoly pracovníka inspekce.

(2) Pracovník inspekce může plnit své úkoly až po složení slibu.

(3) Slib zní:

„Slibuji na svou čest a svědomí, že jako pracovník inspekce veřejného pořádku národního výboru budu aktivně přispívat k ochraně veřejného pořádku. Budu při své činnosti dodržovat zákony a jiné právní předpisy, zachovávat státní a služební tajemství a plnit důsledně a přesně příkazy a pokyny nadřízených a vykonávat svědomitě a řádně službu“.

(4) Při plnění úkolů musí být pracovníci inspekce zevně označeni na levém záloktě rukávo-

vou páskou inspekce. Páska je modré barvy, 105 mm široká, se žlutými písmeny „IVP“ o výšce 35 mm a šířce 20 mm a je opatřena otiskem kulatého razítka národního výboru.

(5) Národní výbor může pro pracovníky inspekce se souhlasem ministerstva vnitra zavést stejnokroj a hodnosti podle jednotných zásad stanovených ministrem vnitra.

(6) Při plnění úkolů jsou pracovníci inspekce veřejnými činiteli.

(7) Platové poměry pracovníků inspekce upravuje zvláštní předpis.

§ 4

(1) Inspekce se může členit na organizační složky.

(2) Organizací a činností inspekce, její kontrolu, povinnosti vedoucích inspekce, vztahy inspekce k orgánům národního výboru, jakož i její spolupráci s jinými orgány upraví organizační řád, který vydá národní výbor.

(3) Vzorový organizační řád inspekci vydá ministerstvo vnitra.

§ 5

(1) Pracovníci inspekce mají při výkonu svých úkolů, jsou-li zevně označeni, tato oprávnění:

- a) vyzvat občana, který narušuje veřejný pořádek, aby upustil od takového jednání,
- b) napomenout na místě občana, který porušil veřejný pořádek,
- c) vyzvat občana, který hrubým způsobem narušil veřejný pořádek, aby prokázal svou totožnost, a nemůže-li ji prokázat hodnověrným způsobem, předvést ho na národní výbor, popřípadě na útvar Sboru národní bezpečnosti,
- d) požadovat k zajištění důkazních prostředků vysvětlení od každého, kdo může přispět k objasnění skutečností nutných k zjištění přestupku,
- e) ukládat a vybírat v blokovém řízení na základě pověření okresního národního výboru pokuty za přestupky zjištěné při výkonu služby.

(2) Pracovníci inspekce uplatňují při plnění svých úkolů především prostředky výchovy a prevence. Zároveň provádějí, jen jestliže je nezbytné, nutný a lze očekávat úspěšný výsledek, a to vždy způsobem přiměřeným danému stavu.

§ 6

Pracovníci inspekce jsou povinni:

- a) zachovávat při plnění úkolů zákony a jiné právní předpisy, plnit svědomitě příkazy a pokyny nadřízených; při jednání vystupovat rozvážně a zdvořile a dbát náležitě vážnosti, cti a důstojnosti občanů a své vlastní,

- b) ohlásit neprodleně svému přímo nadřízenému závady a nedostatky, které ohrožují nebo ztěžují výkon činnosti, a hrozící škodu,
- c) zakročit, jestliže hrozí škoda a je k jejímu odvrácení třeba neodkladného zákroku; nemusí tak učinit, jestliže jim v tom brání důležitá okolnost nebo by tím vystavili vážnému ohrožení sebe nebo jiné osoby,
- d) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s plněním svých úkolů a jež v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami, pokud této povinnosti nejsou výslovně zproštěni národním výborem.

§ 7

Vedoucí inspekce spolupracují s příslušnými územními útvary Veřejné bezpečnosti při zajišťování ochrany veřejného pořádku v obvodu národního výboru, zejména při společném projednávání a řešení otázek na tomto úseku. Podle pokynů národního výboru spolupracují též s ji-

nými orgány, zejména s příslušnými orgány v oblasti ochrany čistoty ovzduší*) a v oblasti hygienické služby.**)

§ 8

[¹] Každý je povinen uposlechnout pokynů a výzev pracovníků inspekce, které vydají při plnění svých úkolů.

[²] Pracovníci inspekce se při plnění svých úkolů prokazují na požádání průkazem pracovníka inspekce, který vydává národní výbor podle vzoru stanoveného ministerstvem vnitra.

§ 9

Národní výbory, které již zřídily inspekci před účinností tohoto nařízení, upraví její organizaci a činnost v souladu s tímto nařízením nejpozději do 6 měsíců po jeho vyhlášení.

§ 10

Toto nařízení vlády nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Korčák v. r.

*) Zákon č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečišťování ovzduší.

***) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

2

VYHLAŠKA

federálního ministerstva zemědělství a výživy

ze dne 27. ledna 1972.

o kooperačních vztazích při rozvoji specializace a koncentrace zemědělské výroby

Federální ministerstvo zemědělství a výživy stanoví v dohodě s federálním ministerstvem financí, Federálním cenovým úřadem a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 38 odst. 2 a § 61 zákona č. 49/1959 Sb., o jednotných zemědělských družstvech:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) K dalšímu rozvoji specializace a koncentrace zemědělské výroby je nezbytná spolupráce zemědělských socialistických organizací mezi sebou a i s dalšími socialistickými organizacemi, která musí probíhat v souladu s celospolečenskými potřebami a být uskutečňována formami, které tomuto rozvoji napomáhají.

(2) Kooperační vztahy jsou organizovány na základě dobrovolnosti, vzájemné ekonomické výhodnosti a rovnoprávnosti všech členských organizací.

Oddíl I

Kooperace, při níž nevzniká nová organizace

§ 2

Jednotná zemědělská družstva mohou mezi sebou, popřípadě i s jinými socialistickými organizacemi uzavírat smlouvy o kooperaci (dále jen „smlouvy“), podle kterých se zejména zavazují, že

- a) budou společně plánovat a zajišťovat určitou činnost a k tomu účelu spojit část svých finančních nebo materiálových prostředků, popřípadě pracovních sil,
- b) přizpůsobí svou vlastní hospodářskou činnost takové dělbě výrobních programů, která umožní potřebnou koncentraci a specializaci výrobních činností k dosažení efektivnějšího výsledku,
- c) budou si poskytovat výrobky, práce a služby v rámci sjednané spolupráce,
- d) budou jednat při dohodnuté činnosti podle jednomyslného rozhodnutí kooperační rady, kterou si podle potřeby vytvoří.

§ 3

(1) Smlouva o kooperaci vyžaduje písemné formy a uzavírá se zpravidla na neurčitou dobu. Platností nabývá dnem schválení okresním orgánem řízení zemědělství. Má-li být členskou organizací též organizace oborově řízená, vyžádá si orgán řízení zemědělství předem souhlas od orgánu nadřízeného této organizaci.

Jestliže členské organizace mají sídlo v různých okresech, smlouvu schvaluje ministerstvo zemědělství a výživy republiky.

(2) K uzavření smlouvy jednotným zemědělským družstvem je třeba souhlasu členské schůze družstva, která se může platně usnášet za přítomnosti alespoň nadpoloviční většiny družstevníků.

(3) Sdružují-li členské organizace peněžní prostředky, mohou platně uzavřít smlouvu za předpokladu, že s tím vyjádří souhlas příslušná pobočka Státní banky československé.

§ 4

(1) Ke změně smlouvy je třeba souhlasu všech členských organizací; v takovém případě platí ustanovení § 3 odst. 1 a 2 obdobně. Změnou smlouvy se rozumí i přijetí nové členské organizace.

(2) Členská organizace může vypovědět jen smlouvu uzavřenou na neurčitou dobu.

Výpovědní lhůta je jednorozhodná k 1. lednu následujícího roku, pokud ve smlouvě není dohodnuta lhůta delší.

§ 5

(1) Smlouva obsahuje:

- a) názvy všech členských organizací,
- b) předmět činnosti, způsob a podmínky jejího provádění,
- c) způsob účastí členských organizací a z toho plynoucí jejich práva a závazky,
- d) ustanovení o poskytnutí finančních, základních, popřípadě jiných materiálových prostředků formou členských podílů; materiální

plnění členských podílů se realizuje v cenách platných ke dni uzavření smlouvy,

- e) ustanovení, že nové společně pořízené základní prostředky budou ve spoluvlastnictví členských organizací v hodnotě odpovídající výši členských podílů složených na jejich pořízení a že jedna z členských organizací jako provozovatel bude nově pořízené prostředky spravovat,
- f) ustanovení, že k zabezpečení prosté reprodukce základních prostředků vnesených jako členský podíl a nově pořízených základních prostředků zřizuje provozovatel fond výstavby, jehož zdrojem jsou pouze odpisy z těchto základních prostředků,
- g) ustanovení o určení provozovatele společné činnosti a jeho právech a povinnostech vůči ostatním členským organizacím, zejména jeho povinnost vést společnou činnost odděleně fyzicky a účetně a provádět vyúčtování této činnosti,
- h) ustanovení o počtu členů kooperační rady, pokud bylo dohodnuto, že bude zřízena,
- i) ekonomické vztahy v rámci kooperace, pokud se odchylují od běžných hospodářských vztahů,
- j) ustanovení o pracovních vztazích družstevníků, popřípadě pracovníků členských organizací, zajišťujících dohodnutou činnost,
- k) ustanovení o majetkoprávním vypořádání při výpovědi dané členskou organizací (§ 4 odst. 2) a při zániku smlouvy (§ 6),
- l) důsledky porušení smluvních povinností a způsob jejich realizace tak, aby žádná ze zúčastněných členských organizací nezískala majetkový prospěch, který jí nenáleží.

(2) Kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 smlouva může obsahovat další ustanovení.

(3) Při zrušení smlouvy se provede mezi členskými organizacemi majetkoprávní vypořádání. Nároky členských organizací vyplývající ze smlouvy se uspokojí poměrně podle výše jejich členských podílů, popřípadě podle jiných dohodnutých zásad.

§ 6

Smlouva zaniká

- a) dohodou všech členských organizací schválenou orgánem řízení zemědělství, popřípadě příslušným ministerstvem zemědělství a výživy,
- b) rozhodnutím orgánu řízení zemědělství, popřípadě příslušného ministerstva zemědělství a výživy.

Oddíl II

Kooperace, při níž vzniká nová organizace

§ 7

Společné zemědělské podniky

V zájmu dalšího rozvoje zemědělské výroby, zejména na úsecích výroby vajec, drůbežního a vepřového masa, specializovaných služeb v rostlinné výrobě, jakož i k dalším hospodářským činnostem, které jsou v zájmu zemědělské výroby, mohou jednotná zemědělská družstva, popřípadě i se státními zemědělskými nebo jinými socialistickými organizacemi, především v odvětvích zemědělství a potravinářského průmyslu, zřizovat společné zemědělské podniky jako samostatné družstevní organizace.

§ 8

Smlouva o zřízení společného zemědělského podniku

(1) Ke zřízení společného zemědělského podniku je třeba písemné smlouvy.

(2) Smlouva o zřízení společného zemědělského podniku obsahuje, pokud se v § 26 nestanoví jinak,

- a) názvy všech jednotných zemědělských družstev, popřípadě státních zemědělských nebo jiných socialistických organizací, které smlouvu uzavírají,
- b) předmět a rozsah činnosti společného zemědělského podniku,
- c) název a sídlo společného zemědělského podniku,
- d) ustanovení o orgánech společného zemědělského podniku,
- e) ustanovení o dodávkách výrobků, prací nebo služeb, poskytovaných členskými organizacemi pro zabezpečení činnosti společného zemědělského podniku,
- f) ustanovení o výši a způsobu poskytování členských podílů a půjček, o výši úroků z nich a o účelu a rozsahu jejich použití,
- g) práva a povinnosti členských organizací,
- h) ustanovení o použití zisku a fondů,
- i) ustanovení o pracovních vztazích a o odměňování pracovníků a o zabezpečení pracovních sil ve společném zemědělském podniku,
- j) ustanovení o důsledcích porušení smluvních povinností a způsob jejich realizace.

(3) Podle povahy a velikosti společného zemědělského podniku, místních podmínek a potřeb členských organizací může smlouva o zřízení společného zemědělského podniku obsahovat ještě další ustanovení.

(4) Účast jednotného zemědělského družstva na této smlouvě schvaluje členská schůze družstva, k jejímu platnému usnášení je třeba přítomnosti alespoň nadpoloviční většiny družstevníků.

(5) K uzavření smlouvy o zřízení společného zemědělského podniku je třeba schválení okresního orgánu řízení zemědělství; uzavírá-li smlouvu též státní socialistická organizace, je třeba schválení příslušného ministerstva.

(6) Písemná smlouva o zřízení společného zemědělského podniku je platně uzavřena, vysloví-li s ní souhlas příslušné ministerstvo zemědělství a výživy. Sdružují-li členské organizace peněžní prostředky, musí být žádost o udělení souhlasu doložena též vyjádřením příslušné pobočky Státní banky československé.

(7) Členské organizace jsou ve svých vzájemných vztazích vázány ode dne podpisu smlouvy.

§ 9

Vznik společného zemědělského podniku

Společný zemědělský podnik vzniká dnem zápisu do podnikového rejstříku; od tohoto dne může nabývat práv a zavazovat se.

§ 10

(1) Ke změně smlouvy o zřízení společného zemědělského podniku je třeba souhlasu všech jeho členských organizací. Ustanovení § 8 odst. 5 a 6 platí zde obdobně; změnou smlouvy se rozumí i přijetí nové členské organizace.

(2) K přijetí nové členské organizace je třeba souhlasu sboru zástupců společného zemědělského podniku a podpisu smlouvy přistupující členskou organizací.

§ 11

Orgány společného zemědělského podniku

(1) Orgány společného zemědělského podniku jsou sbor zástupců, představenstvo a revizní komise.

(2) Sbor zástupců je nejvyšším orgánem společného zemědělského podniku. Jeho členy jsou zpravidla předsedové jednotných zemědělských družstev a jsou-li členskými organizacemi též státní socialistické organizace, ředitelé těchto organizací.

(3) Funkční období představenstva a revizní komise je zpravidla pětileté.

(4) Funkce zástupců členských organizací ve sboru zástupců, představenstvu a revizní komisi jsou čestné. Členům těchto orgánů hradí společný zemědělský podnik pouze úslou odměnu za práci a skutečné výlohy spojené s výkonem funkce.

§ 12

Sbor zástupců

(1) Sboru zástupců přísluší:

- a) schvalovat hospodářské plány společného zemědělského podniku,
- b) schvalovat roční účetní závěrku společného zemědělského podniku, výúčtování a finanční vypořádání s členskými organizacemi,
- c) schvalovat organizační řád a po předchozím souhlasu příslušného orgánu Revolučního odborového hnutí pracovní řád společného zemědělského podniku,
- d) rozhodovat o zvýšení členských podílů,
- e) rozhodovat o použití prostředků z ročního výsledku hospodaření (§ 21),
- f) rozhodovat o způsobu úhrady případných zirátků společného zemědělského podniku,
- g) projednávat přijímání nových členských organizací a projednávat žádosti o vystoupení ze společného zemědělského podniku,
- h) volit ze svého středu předsedu, představenstvo, revizní komisi a po předchozím souhlasu orgánu řízení zemědělství pověřovat (zprošťovat) ředitele,
- i) jmenovat likvidátora společného zemědělského podniku, rozhodl-li o jeho zániku,
- j) přijímat závěry k revizním zprávám pokud jejich projednání nesvěří představenstvu,
- k) rozhodovat o minimální výši fondů,
- l) rozhodovat o vyloučení členské organizace,
- m) rozhodovat o zrušení společného zemědělského podniku,
- n) rozhodovat o dalších otázkách, jejichž rozhodování si vyhradí.

(2) Každá členská organizace vysílá jednoho zástupce do sboru zástupců. V případě, že počet zástupců ve sboru by byl menší než 9, vyšle každá členská organizace více, avšak stejný počet zástupců.

(3) Sbor zástupců svolává jeho předseda podle potřeby, nejméně však jednou do roka, a to alespoň týden předem písemně s určením místa, času a pořadu jednání. Předseda sboru zástupců je povinen svolat sbor zástupců nejpozději do jednoho měsíce, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů sboru zástupců, revizní komise, popřípadě ředitel společného zemědělského podniku z důvodu naléhavých zájmů společného zemědělského podniku.

(4) Předseda sboru zástupců zve na každou schůzi sboru zástupce orgánu řízení zemědělství; na schůzi může též zvat zástupce příslušné pobočky Státní banky československé, popřípadě další zástupce zainteresovaných organizací.

[5] Sbor zástupců se může platně usnášet za účasti nadpoloviční většiny členů. K platnosti usnesení sboru zástupců je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů. Při hlasování přísluší každému členu sboru zástupců jeden hlas. Při rovnosti hlasů platí za přijatý návrh, pro nějž hlasoval předsedající. K platnosti usnesení o vyloučení členské organizace je třeba dvoutřetinové většiny hlasů všech členů sboru zástupců.

§ 13

Představenstvo

[1] Sbor zástupců volí ze svých členů 5 až 15členné představenstvo, které vyřizuje záležitosti společného zemědělského podniku v období mezi schůzemi sboru zástupců, kromě záležitostí uvedených v § 12 odst. 1. Předsedou představenstva je vždy předseda sboru zástupců. Představenstvo svolává jeho předseda jednou měsíčně, přičemž o způsobu svolání platí totéž, co platí o svolání sboru zástupců.

[2] Pro usnášení představenstva platí § 12 odst. 5 obdobně.

§ 14

Revizní komise

[1] Revizní komise je kontrolním orgánem společného zemědělského podniku a odpovídá pouze sboru zástupců. Revizní komise je nejméně tříčlenná; ze svého středu si volí předsedu.

[2] Členy revizní komise mohou být pouze členové sboru zástupců. Funkci v revizní komisi nemohou zastávat členové představenstva.

[3] Revizní komisi svolává její předseda; revizní komise kontroluje veškerou činnost společného zemědělského podniku, zejména výrobní a hospodářskou a dodržování finanční kázně.

[4] O každé revizi, prověrce, popřípadě o přezkoušení stížnosti sepiše revizní komise zprávu, v níž uvede zjištěné závady s návrhem na jejich odstranění. Zprávu předloží sboru zástupců (představenstvu) k projednání.

§ 15

Ředitel společného zemědělského podniku

[1] Ředitel v rámci své pravomoci

- řídí a odpovídá za výstavbu a provozní činnost společného zemědělského podniku,
- odpovídá za provádění usnesení sboru zástupců (představenstva), dodržování mzdové, finanční a plánovací kázně, předpisů o bezpečnosti práce a ochraně zdraví při práci a ostatních právních předpisů,
- předkládá sboru zástupců návrhy pětiletých a ročních plánů a po schválení zajišťuje jejich plnění,

d) předkládá sboru zástupců návrh na rozdělení zisku, popřípadě návrh na úhradu ztrát společného zemědělského podniku,

e) připravuje ostatní podklady k jednání sboru zástupců (představenstva),

f) zúčastňuje se jednání sboru zástupců a představenstva společného zemědělského podniku s hlasem poradním,

g) předkládá sboru zástupců návrh organizačního řádu a pracovního řádu,

h) předkládá sboru zástupců roční závěrku a odpovídá za vytváření podmínek pro hospodárný a racionální chod informační soustavy, včetně řádného vedení účetnictví,

i) zajišťuje a kontroluje řádnou správu a ochranu majetku společného zemědělského podniku,

j) přijímá a propouští pracovníky společného zemědělského podniku, stanoví jejich platy, přiznává prémie a odměny; k přijetí a propouštění vedoucích pracovníků si vyžaduje předem souhlas od představenstva,

k) pečuje o neustálé zvyšování úrovně hospodaření společného zemědělského podniku,

l) pečuje o odbornou kvalifikaci všech pracovníků.

[2] Ředitel jedná jménem společného zemědělského podniku v rámci svěřené pravomoci. Písemnosti o právních úkonech, kterými se zakládají práva a povinnosti společného zemědělského podniku, podepisuje ředitel a předseda, popřípadě pověřený člen sboru zástupců (představenstva); ostatní písemnosti podepisuje ředitel.

[3] Ředitele zastupuje v jeho nepřítomnosti zástupce jmenovaný sborem zástupců.

[4] Usnesení sboru zástupců a představenstva, která jsou v rozporu s obecnými právními předpisy, jsou neplatná. Pokud tyto orgány trvají na jejich provedení, je ředitel povinen na to upozornit orgán řízení zemědělství. Tento orgán je povinen výkon usnesení pozastavit.

§ 16

Pracovníci společného zemědělského podniku

[1] Za pracovníky společného zemědělského podniku jsou do pracovního poměru přijímány především osoby z řad pracovníků členských organizací; jejich pracovní vztahy se řídí ustanoveními zákoníku práce a prováděcích předpisů k němu vydaných.

[2] Jsou-li do společného zemědělského podniku přijímáni členové jednotných zemědělských družstev, zůstává jejich členství v družstvu zachováno s tím, že po dobu trvání pracovní činnosti ve společném zemědělském podniku jsou na základě dohody uvolněni z pracovních závazků vůči družstvu; ostatní práva a povinnosti, vyplývající z členství v družstvu, zůstávají nedotčena.

[3] Odměňování pracovníků společného zemědělského podniku se řídí podle platných předpisů.*)

§ 17

Práva a povinnosti členských organizací ve společném zemědělském podniku

[1] Členské organizace mají tato práva:

- vysílat zástupce do sboru zástupců,
- zúčastnit se činnosti společného zemědělského podniku v rozsahu stanoveném smlouvou,
- podílet se na odběru výrobků, služeb a prací společného zemědělského podniku v rozsahu stanoveném smlouvou,
- na úrok z členského podílu a půjček, pokud v § 26 není stanoveno jinak,
- podílet se na rozdělování zisku společného zemědělského podniku,
- žádat revizní komisi o přezkoušení závad v činnosti společného zemědělského podniku.

[2] Členské organizace mají tyto povinnosti:

- plnit závazky vyplývající ze smlouvy o zřízení společného zemědělského podniku,
- složit členský podíl,
- přispívat k úhradě případných ztrát vzniklých v běžném roce a vykazovaných v ročních účetních závěrkách společného zemědělského podniku,
- uhradit schodek zjištěný při zrušení společného zemědělského podniku, nejvýše však částkou nepřevyšující dvojnásobek členského podílu.

§ 18

Hospodaření společného zemědělského podniku

Společný zemědělský podnik hospodaří podle hospodářských plánů a podle zásad, pravidel a směrnic, platných pro hospodářské organizace v odvětvích zemědělství a potravinářského průmyslu.

§ 19

Zdroje financování společného zemědělského podniku

[1] Zdroji financování společného zemědělského podniku, pokud se v § 26 nestanoví jinak, jsou:

- členské podíly,
- finanční prostředky získané z činnosti společného zemědělského podniku,
- půjčky od členských organizací a od orgánu řízení zemědělství,
- úvěry poskytované pobočkou Státní banky československé podle příslušných předpisů,

e) příspěvky, subvence a dotace poskytované státem podle příslušných předpisů.

[2] Členské podíly a půjčky od členských organizací mohou být zúčteny podle úrokových sazeb obecně platných v peněžnictví pro depozita. Smlouvou může být stanoveno, že členské podíly se mohou zúčtovat sazbou vyšší než platné úrokové sazby, nejvýše však o 1 %.

§ 20

Členské podíly

[1] Členské organizace sdružují k výstavbě a provozu společných zemědělských podniků materiálové a peněžní prostředky, především formou členských podílů. Materiálové prostředky převedou členské organizace do vlastnictví společného zemědělského podniku a jejich hodnota se těmto organizacím vyčíslí jako členský podíl.

[2] Výše členských podílů se stanoví ve smlouvě o zřízení společného zemědělského podniku, a to s přihlédnutím k výměře půdy členských organizací nebo k jiným ve smlouvě o zřízení společného zemědělského podniku stanoveným kritériím.

[3] Členské podíly se skládají ve lhůtách uvedených ve smlouvě a použije se jich především pro vybavení společného zemědělského podniku a jeho uvedení do provozu. Naturální plnění členských podílů se realizuje v množství a druhích dohodnutých ve smlouvě a v cenách podle předpisů platných ke dni vzniku společného zemědělského podniku, popřípadě ke dni vzniku členství ve společném zemědělském podniku.

§ 21

Použití zisku

[1] Společný zemědělský podnik je povinen použít zisku

- především k úhradě daní (odvodů),
- ke splnění ostatních svých povinností.

[2] Po provedení úhrad podle odstavce 1 použije společný zemědělský podnik zisku zejména k tvorbě a doplnění fondů (§ 22 odst. 1), popřípadě dalších fondů, zřízených se souhlasem příslušného ministerstva zemědělství a výživy, uděleným v dohodě s příslušným ministerstvem financí.

[3] Zůstatek zisku po úhradách provedených podle odstavců 1 a 2 rozdělí sbor zástupců podle hodnoty dodávek výrobků, popřípadě podle výše členských podílů; podrobnosti pro takovýto způsob rozdělení zisku se stanoví ve smlouvě.

* Viz § 111 až 131 zákoníku práce a vyhlášku č. 158/1970 Sb., o usměrňování mzdového vývoje a o zásadách odměňování práce, ve znění vyhlášky č. 165/1971 Sb.

§ 22

Fondy společného zemědělského podniku

(1) Při zřizování, tvorbě, doplňování a použití fondů postupují společné zemědělské podniky, pokud se v § 26 odst. 5 nestanoví jinak, obdobně podle zvláštních předpisů.*)

(2) Odpisů základních prostředků používá společný zemědělský podnik k přidělům do fondu výstavby.

§ 23

Zánik členství

(1) Členství ve společném zemědělském podniku zaniká vystoupením, vyloučením nebo zánikem členské organizace, nebo zrušením společného zemědělského podniku.

(2) Členská organizace může ze společného zemědělského podniku vystoupit po předchozí písemné výpovědi dané k 1. lednu s roční výpovědní lhůtou, pokud ve smlouvě není dohodnuta lhůta delší.

(3) Členská organizace může být vyloučena, neplní-li soustavně povinnosti vůči společnému zemědělskému podniku. O vyloučení rozhoduje sbor zástupců po projednání s orgánem řízení zemědělství. K platnosti usnesení sboru zástupců o vyloučení se vyžaduje nejméně dvoutřetinová většina hlasů všech členů sboru zástupců.

(4) Společný zemědělský podnik provede nejpozději do jednoho roku po zániku členství majetkoprávní vypořádání s bývalou členskou organizací.

§ 24

Zrušení společného zemědělského podniku

(1) Společný zemědělský podnik může být zrušen na základě rozhodnutí sboru zástupců, a to se souhlasem příslušného ministerstva zemědělství a výživy. Ministerstvo zemědělství a výživy může též rozhodnout o zrušení společného zemědělského podniku, jestliže společný zemědělský podnik hrubě nebo opětovně porušuje smlouvu o zřízení nebo právní předpisy, anebo není-li další činnost společného zemědělského podniku společensky účelná. Při zrušení společného zemědělského podniku příslušné ministerstvo zemědělství a výživy určí likvidátora. Po dobu likvidace užívá společný zemědělský podnik svého názvu s dodatkem označujícím likvidaci.

(2) Po jmenování likvidátora přestávají působit orgány společného zemědělského podniku. Likvidátor jedná jménem likvidovaného společného zemědělského podniku a oznámí jeho likvidaci příslušnému soudu k zápisu do podnikového rejstříku a příslušné pobočce Státní banky československé.

§ 25

Postup při likvidaci společného zemědělského podniku

(1) Likvidátor sestaví likvidační rozvahu společného zemědělského podniku a je povinen zajistit řádné vedení účetnictví společného zemědělského podniku v likvidaci.

(2) Likvidátor dokončuje jednání společného zemědělského podniku. Provádí právní úkony potřebné pro správu likvidované majetkové podstaty. Z výtěžku likvidace postupně uspokojí jednotlivé závazky v tomto pořadí:

- a) nedoplatky mezd pracovníků,
- b) náklady vzniklé při likvidaci,
- c) nedoplatky daní, dávek, poplatků a úvěry s příslušenstvím poskytnuté pobočkou Státní banky československé,
- d) závazky z neoprávněně získaných majetkových prospěchů,
- e) ostatní závazky včetně půjček poskytnutých členskými organizacemi.

(3) Ze jmění zbylého po úhradě závazků podle odstavce 2 se uhradí do státního rozpočtu dotace poskytnuté na investiční výstavbu a zbytek se rozdělí mezi členské organizace podle členských podílů.

(4) Pokud prostředky z likvidace nestačí k úhradě závazků podle odstavce 2, uplatní likvidátor u členských organizací požadavek na ručení za ztráty při zrušení společného zemědělského podniku (§ 17 odst. 2 písm. d)).

(5) V rámci likvidace je likvidátor povinen vyřešit i nároky vyplývající z pracovních vztahů pracovníků společného zemědělského podniku.

(6) Po skončení likvidace podá likvidátor zprávu o výsledcích likvidace orgánům uvedeným v § 8 odst. 5 a 6 a předloží příslušnému soudu návrh na výmaz společného zemědělského podniku z podnikového rejstříku.

§ 26

**Zvláštní ustanovení
pro společné zemědělské podniky
provádějící specializované služby
v rostlinné výrobě**

(1) Společný zemědělský podnik, provádějící specializované služby v rostlinné výrobě [dále jen „agrochemický podnik“], nezúčtuje členské podíly od členských organizací; v ustanovení smlouvy o jeho zřízení se ve smyslu § 8 odst. 2 písm. f) uvede pouze výše a způsob poskytování členských podílů a půjček a účel a rozsah jejich použití.

*) Vl. nař. č. 139/1971 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací.

[2] Práce a služby prováděné agrochemickým podnikem nebo dodavatelsky jinou organizací účtuje agrochemický podnik členským organizacím podle předpisů vydaných pro tento účel příslušnými cenovými úřady. Ceny za práce a služby prováděné agrochemickým podnikem pro nečlenské organizace mohou být vyšší než ceny pro členské organizace, a to v rozpětí stanoveném příslušným cenovým úřadem.

[3] Agrochemický podnik je oprávněn prodávat členským organizacím zboží určené pro provádění agrochemických opatření za platné ceny, popřípadě i s platnou odbytovou přírážkou.

[4] Zjistí-li se ke konci roku, že náklady na provedené práce a služby jsou nižší než částky za ně vyfakturované, použije se tento rozdíl — po dotaci fondu kulturních a sociálních potřeb, popřípadě fondu odměn — k rozdělení členským organizacím podle objemu jimi vyfakturovaných prací a služeb.

[5] Agrochemický podnik vytváří pouze fond

výstavby, fond kulturních a sociálních potřeb, popřípadě fond odměn.

Oddíl III

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 27

[1] Ustanovení vyhlášky č. 47/1968 Sb., o společných družstevních podnicích a o provozování přidružené výroby jednotnými zemědělskými družstvy pokud se týká společných družstevních podniků se zrušují.

[2] Schválené smlouvy o zřízení společných družstevních podniků však zůstávají v platnosti.

[3] Činnost společných družstevních podniků se řídí přiměřeně ustanoveními této vyhlášky.

§ 28

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Dr. Veřeřa v. r.

3

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva vnitra

ze dne 23. prosince 1971,

kterou se mění vyhláška ministerstva vnitra č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech

Federální ministerstvo vnitra stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 18 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1958 Sb. a podle § 18 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve vztahu k ustanovení § 2 č. 7 zákona č. 128/1970 Sb., o vymezení působnosti Česko-lovenské socialistické republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti:

Čl. I

Vyhláška ministerstva vnitra č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, se mění a doplňuje takto:

1. § 6 odst. 4 zní:

„[4] Pravidelným lékařským prohlídkám jsou povinni se podrobit:

- a) řidiči z povolání všech motorových vozidel, řidiči, kteří vlastní řidičské oprávnění skupiny D a řidiči motorových vozidel požární ochrany, zdravotnické a báňské záchranné služby, kteří používají zvláštní výstražná znamení, a to vždy po dvou letech; po dosažení 50 let věku jsou povinni podrobit se prohlídce jednou za rok;
- b) ostatní držitelé řidičských průkazů po dosažení 80 let věku a opětovně po dosažení 65 a 68 let věku. Od 68 let věku jsou tito držitelé povinni podrobit se lékařské prohlídce každé dva roky. Zprávu o výsledku lékařské prohlídky jsou povinni předložit do 6 měsíců po dosažení stanovených věkových hranic dopravnímu inspektorátu okresního oddělení Veřejné bezpečnosti příslušnému podle místa trvalého bydliště; v Praze, Bratislavě, Brně, Ostravě, Plzni a Košicích dopravnímu inspektorátu městské správy Veřejné bezpečnosti.“

2. § 6 odst. 6 zní:

„(6) Zjišťování fyzické a duševní schopnosti žadatelů o řidičské oprávnění a lékařské prohlídky řidičů motorových vozidel provádí podle zvláštních předpisů závodní lékař příslušný podle pracoviště; v ostatních případech obvodní lékař příslušný podle místa trvalého bydliště.“

3. § 11 druhá věta zní:

„Doplňovacímu výcviku se však nepodrobuje žadatel o řidičské oprávnění skupiny D (§ 3 odst. 1); žadatel o řidičské oprávnění skupiny E (§ 3 odst. 2) se nepodrobuje doplňovacímu výcviku ani zkoušce.“

Čl. II

Držitelé řidičských průkazů, kteří v den účinnosti této vyhlášky již dosáhli 60 let věku a dříve se nepodrobili lékařské prohlídce podle dosavadních předpisů, jsou povinni podrobit se lékařské prohlídce a předložit zprávu o jejím výsledku do šesti měsíců ode dne účinnosti této vy-

hlášky dopravnímu inspektorátu okresního oddělení Veřejné bezpečnosti příslušnému podle místa trvalého bydliště; v Praze, Bratislavě, Brně, Ostravě, Plzni a Košicích dopravnímu inspektorátu městské správy Veřejné bezpečnosti.

Čl. III

Zrušují se:

- a) vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 167/1969 Sb., kterou se mění vyhláška ministerstva vnitra č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech,
- b) vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 95/1970 Sb., kterou se mění vyhláška ministerstva vnitra č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech.

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministri

Ing. Kaska, CSc. v. r.

4

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 10. února 1972

o zákazu nebo omezení vývozu některých druhů zboží v turistickém styku

Podle § 1 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství a podle § 38 odst. 1 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, stanoví ministr zahraničního obchodu:

§ 1

Věci uvedené v příloze 1 k této vyhlášce je zakázáno vyvážet v turistickém styku s výjimkou věcí, jež představují cestovní potřeby cestujících, pokud druh a množství těchto potřeb odpovídá stavu a osobním poměrům cestujícího a délce a účelu cesty (§ 51 vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon).

§ 2

Věci uvedené v příloze 2 k této vyhlášce lze v turistickém styku vyvážet jen na základě vývozního povolení podle § 2 vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 31/1964 Sb., o řízení při vývozu.

§ 3

Bez vývozního povolení podle § 2 nelze věci uvedené v příloze 2 vyvážet bez ohledu na hod-

notu a tedy bez ohledu na ustanovení bodu 14 přílohy k vyhlášce č. 31/1964 Sb.

§ 4

Správní poplatek za udělení vývozního povolení na věci uvedené v příloze 2 [položka 59 písm. a) sazebníku I k vyhlášce č. 138/1971 Sb., o správních poplatcích] se platí z maloobchodní tuzemské ceny zboží.

§ 5

Opatření podle této vyhlášky se netýkají

- a) věcí zakoupených prokazatelně v prodejnách organizace Tuzex nebo v jiných organizacích oprávněných k prodeji za volné měny
- b) věcí vyvážených pracovníky cizích zastupitelských úřadů a jiných orgánů požívajících výsad a imunit v ČSSR.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Barčák v. r.

Příloha 1 k vyhlášce ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb.

**Seznam zboží,
jehož vývoz je v turistickém styku zakázán**

1. máslo
2. mléčné konzervy (včetně sušeného mléka)
3. rýže
4. suché plody (ořechy, mandle, fíky, datle, rozinky apod.)
5. textilní zboží pro kojence
6. prádlo pletené a prádlo šité z tkanin
7. pletené vrchní ošacení
8. punčochové výrobky mimo dámských polyamidových punčoch
9. dětské svrchní oděvy
10. flanely, manšestry a plyše
11. obuv dětská
12. automobily a motocykly (včetně ojetých)
13. výrobky ze zlata
14. pneumatiky a duše
15. rozhlasové přijímače, cizí výroby
16. benzin (s výjimkou benzínu v nádržích pevně zabudovaných v motorovém vozidle a dále v kabinystrech, vyvážených v motorovém vozidle, z něhož byla v ČSSR zaplácena daň z motorových vozidel).

Příloha 2 k vyhlášce ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb.

**Seznam zboží,
které lze v turistickém styku vyvážet jen na vývozní povolení**

Druh zboží	Výše správního poplatku
1. maso, ryby, drůbež a výrobky z nich (včetně konzerv)	100 %
2. jižní ovoce (pomeranče, citróny, grejpy, banány, ananas) a výrobky z nich	100 %
3. tabákové výrobky dovážené	100 %
4. dámské polyamidové punčochy v množství nad 2 páry	100 %
5. přikrývky	100 %
6. obuv kožená pro dospělé	100 %
7. rukavice kožené	100 %
8. gumotextilní lehátka, nafukovací gumové čluny	100 %
9. nerez přístroje a nerez nádobí	100 %

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

- vydalo podle § 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **dočasně snížené sazby daně z obratu pro organizace výrobních družstev a podniky místního hospodářství** platné od 1. ledna 1972, čj. VI/2-25.310/71,
- vydalo podle § 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **Seznam oborů a skupin výrobků, u nichž se od 1. ledna 1972 ubrazuje převýšení maloobchodních cen cenami velkoobchodními**, čj. VI/2-25.421/71,
- vydalo podle § 18 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **Seznam oborů a skupin výrobků, u nichž se s účinností od 1. ledna 1972 odvádí daň z obratu rozdílem mezi velkoobchodní cenou a maloobchodní cenou**, příp. sníženou o obchodní srážku, čj. VI/2-25.422/71.

Uvedené výnosy budou otištěny ve Finančním zpravodaji.

Do těchto výnosů je možno nahlédnout u okresních a krajských finančních správ, u federálního ministerstva financí a ministerstva financí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí výnos ze dne 30. prosince 1971 čj. II/5-2335/71-7308/Vi, o změně a doplnění výnosu ze dne 29. ledna 1971 čj. F II/3-2/71-7308/Vi, kterým se vydává **platový řád redaktorů-novinářů**.

Výnosem se provádějí některé změny a doplňky v nomenklatuře funkcí a základních platů redaktorů-novinářů a v rámcových pracovních a kvalifikačních charakteristikách k nomenklatuře.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1972 a byl rozeslán všem federálním ústředním orgánům a ústředním orgánům republik.

Do výnosu lze nahlédnout u federálního ministerstva práce a sociálních věcí, u ostatních federálních ústředních orgánů a ústředních orgánů republik a u Ústředí novinářů ČSSR.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

z dohodě s ministerstvem výstavby a techniky ČSR a ministerstvem výstavby a techniky SSR vydalo dne 12. ledna 1972 pod čj. 4260/IV-1/72 **výnos**, kterým se vydávají **zásady pro koordinaci dovozu a využívání vědeckotechnických přístrojů a zařízení**.

Výnos se týká organizací a pracovišť výzkumné a vývojové základny ČSSR, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1972, byl rozeslán všem ministerstvům a ostatním ústředním orgánům ČSSR, ČSR a SSR, lze do něj nahlédnout v odboru řízení výzkumu a vývoje na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, na ministerstvu výstavby a techniky ČSR, na ministerstvu výstavby a techniky SSR a bude uveřejněn v částce 7. ročníku 1972 Zpravodaje Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo podle § 16 zákona č. 36/1965 Sb. ve znění zákona č. 160/1968 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, **výnos čj. 153/39 337/71, o předkládání průkazů pro slevu na vyživované osoby u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti a promíjení zmeškaných lhůt.**

Výnos bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 1 z roku 1972 a lze do něj nahlédnout též v ministerstvu financí ČSR.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo **výnos čj. 153/1509/72 ze 17. ledna 1972 o důsledcích nepředložení potvrzení dle § 5 zákona č. 36/1965 Sb., ve znění zák. č. 160/1968 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti.**

Výnos bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 3 z roku 1972 a lze do něj nahlédnout též v ministerstvu financí ČSR.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1848/22/71 a SCÚ č. 700-C/71-MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,- Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15. dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČS Praha 1 — účet č. 10-11-0328-1 — **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna, n. p., Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 8.
Dohledací pošta — Praha 07